

ge retning, og i år trækker vi det så med SF og også med en forståelse med Enhedslisten.

Dette års finanslov bliver nu præget af andre ting end sidste års. Okay, det var måske også nødvendigt; der var behov for det.

Vi kan nu tale om øget grøn beskæftigelse, og vi kan tale om en økologisk omstilling. Og vi starter på en miljøvurdering af fremtidige finanslove – en gammel radikal kongstanke – og omlægning fra puljejob til ordinære job. Vi får en øget indsats på uddannelsesområdet med flere tusinde nye pladser. Energi- og miljøområdet får også en hjælpende hånd, og arbejdsmiljøet vil blive udsat for en forbedring.

Sådan kunne jeg blive ved, og jeg kunne selvfølgelig gå i detaljer, men det mener jeg ikke er nødvendigt, for det er jo ikke ændringsforslagene, vi skal tale om i dag.

Men det bliver slet ikke så ringe, når vi kommer hen ad den rigtige vej med denne finanslov, når den bliver vedtaget senere på dagen.

Og så vil jeg prøve at se lidt fremad. Hvor fører den vej os hen?

Det samfundsøkonomiske er sådan set fremlagt, og det går jo godt: For første gang i mange år har vi en harmonisk konstellation af ellers uforligelige og uforenelige faktorer i dansk økonomi.

Det blev sagt tidligere i både økonomiministerens og finansministerens indlæg, så derfor skal jeg ikke trampe rundt i det nu, og det kunne være, at der var nogle, der ville ærgre sig ekstra meget over, at det er rigtigt, men jeg vil blot nævne, at vi har fremgang i beskæftigelsen, at vi har overskud på handelsbalancen over for udlandet, at vi nu får balance i de offentlige udgifter, altså en forbedring af de offentlige udgifters situation, og at vi har en lav inflation plus lav rente og en stærk krone.

Det er ganske enestående, at alle disse faktorer trækker i samme harmoniske retning, og det er bl.a. de seneste års finanslove, der har været medvirkende dertil, og dermed altså regeringens indsats.

Men vi vil selvfølgelig ikke puste os op og gøre os større, end vi er, ved at sige, at det er vores skyld alene, for der er selvfølgelig også nogle nødvendige forudsætninger rundt omkring i verden, der skal opfyldes. Men enhver, der har været ude at sejle i sejlbåd, ved, at hvis man hejser et sejl, fordi der kommer en dejlig frisk brise – måske en spiler eller en spoiler – så nytter det ikke noget, at brisen blæser den rigtige vej, hvis der er et stort hul midt i sejl-

let. Derfor handler det altså også meget om, hvordan man selv klarer sig, og hvad man er parat til.

Er det her så en afsked med den radikale reformvillighed, som fru Pia Christmas-Møller især har interesseret sig for både i går og i dag?

På ingen måde! Vi er reformvillige og parate, som vi har været det hele tiden. Og vi står fast ved indgåede forlig; derom skal der ikke herske tvivl. Og de udtalelser, som fru Pia Christmas-Møller dels i går og dels i dag har hevet frem fra vores sommergruppemøde og det efterfølgende pressemøde, dels fra økonomiministeren og dels fra vores gruppeformand, hr. Jørgen Estrup, er ikke i karambolage med det, jeg står og siger her på gruppens vegne.

Hr. Jørgen Estrup har på ingen måde lagt op til, at vi skulle bryde med vores forlig om orlovsordningerne. Hr. Jørgen Estrup har set hinsides en forligsperiode – han har tænkt langt og højt, og det skal man bestemt ikke klandres for; det bliver han i hvert fald ikke i vores folketingsgruppe – og de ord, som ved den lejlighed blev fremsat, står fuldt ud til troende, og hr. Jørgen Estrup har den radikale gruppes samlede opbakning til det her. Ingen tvivl om det.

Og nu er hr. Jørgen Estrup til stede i salen. Så jeg kan da spørge fru Pia Christmas-Møller, som har haft frokostpausen til at grave i de gamle udtalelser, om vi kan få dem læst op fra talerstolen og så få hr. Jørgen Estrup til at bekræfte det, som jeg allerede har sagt, og som fru Pia Christmas-Møller indtil nu kun har udlagt som skingre og sølle forsøg på fra en radikal ordførers side at leve op til det, vi har sagt.

Men vi mener ikke, at vi med dette forlig siger farvel til vores overordnede ønske: at arbejde for det samarbejdende folkestyre, det samarbejdende Folketing. Vi har haft samarbejde til højre, og nu har vi det til venstre. Det bekræfter regeringens mobilitet og vilje til at søge løsninger, og det gør vi, og det fastholder vi.

Og både Det Konservative Folkeparti og andre partier skal være velkomne til, når de har holdt juleferie, at komme tilbage til os i januar og februar og deltage i et samarbejde, for det, som denne finanslov lægger op til, er ikke et på forhånd givet politisk landskab, og hvis partierne vil komme med relevante bud i stedet for blot oplæg til brud på forlig eller usammenhængende økonomiske planer, som kan pilles fra hinanden, når man tager fat i dem, og som de